

minister ønskede saa lidt ændret i dette Lovforslag som muligt, og jeg tror, han gjorde det af gode Grunde, fordi han forstod, at det var af den allerstørste Betydning, det blev vedtaget endogsaa i denne Samling. Dersom det ærede Medlem fra Storehedinge vil give en Haandsrækning til Støtte for sin Minister, maa han fravige de Ønsker om at faa Loven ændret, ved hvilke han ganske sikkert vilde afskære den højtærede Trafikminister fra at faa dette Lovforslag igennem i Aar. Jeg tror, at dersom dette Lovforslag skal op-højes til Lov i Aar, gør man Ret i at be-grænse sit Haab og sine Ønsker og da navnlig Ønsker og Forhaabninger i den Retning, som det ærede Medlem fra Storehedinge nævned.

Jeg ønsker, vi skulle faa dette Lovforslag gennemført i Aar. Jeg ønsker det, fordi man vel kan sige, at Folketinget staar frit her i en vis Forstand — det er ogsaa kun i en vis Forstand — men Folketinget har paa et meget tidligt Tidspunkt, da det vedtog Jernbaneloven, egentlig forpligtet sig til at vedtage en Lov om Værdistigningsafgift ved nye Jernbaneanlæg. Jeg har ønsket, og det har jeg udtalt ved forskellige Lejligheder tidligere, ved en saadan Forøgelse som denne at gaa i højeste Grad varsomt frem. Jeg har i Kommissionen ønsket, at man ikke skulde gaa højere end til 1 pCt. Folketinget gik til $1\frac{1}{2}$ pCt. af Værdistigningen, Landstinget er nu gaaet ned til $1\frac{1}{4}$ pCt. Naar man erkender, at det her er en Forsøgslov, der rammer lokale Kredse, kan jeg ikke se rettere, end at man maa gaa varsomt og forsigtigt frem, og jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at rette Behrejdelse mod Landstinget for dets Stilling i saa Henseende.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse eller Fortalelse, jeg ved ikke hvilket. Thi efter hans Udtalelser maatte man gaa ud fra, at han mente, at det var 10 pCt. af Værdistigning, som skulde fradrages. Det er det jo imidlertid ikke, det er 10 pCt. af Ejendommens Værdiansættelse, naar Værdistigningen beregnes. Jeg gør kun denne Bemærkning, da vi maa være paa det rene med, hvad det er, Loven bestemmer i saa Henseende.

Om dette Lovforslag skal i Udvalg eller ikke, har jeg ingen Anelse om. Jeg vil paa det indstændigste henstille, at man tager saa varsomt paa denne Sag som muligt og det af to Grunde. For det første, fordi det — jeg gentager det — er en Forsøgslov, og det en saadan, som der

kan siges mange kritiske Ting imod. Det er ikke uberettiget at sige: Hvorfor gaar man dog til et saadant Forsøg, nu da de bedste Egne af Landet have faaet deres Jernbanenet? Nu, da man er bleven enig om at udvide dette Net til Landets magre Egne, hvorfor paalægger man da disse Egne en saadan lokal Skattebyrde? Det er en Dobbeltbeskatning, deri har det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) Ret. Den Kritik er ikke ganske uberettiget. Men paa den anden Side kunne vi i Øjeblikket ikke raade Bod paa Fortidens Fejl i den Henseende. Vi maa gøre Begyndelsen, og lad os derfor ikke foretage større Skridt, end at vi med nogenlunde Sindsro kunne være det bekendt overfor de lokale Egne.

Dernæst tror jeg, at det har den allerstørste Betydning for de nye Jernbaneanlæg, at dette Lovforslag bliver vedtaget i Aar. Dersom man nu vil til at kaste nye Stridspunkter ind, f. Eks. med Hensyn til Vurderingen, som et Forsøg paa at komme til det, man nu hører saa megen Tale om, en Beskatning af den rene Jordværdi, staar det for mig i hvert Fald som absolut givet, at vi ikke kunne faa dette Lovforslag gennemført i Aar, ja, maaske ikke nogen Sinde. Jeg skal ikke her fordybe mig i en Diskussion om at lægge Skat paa den nøgne Jordværdi, men jeg for mit Vedkommende fatter ikke, at man samtidig kan staa og kritisere den nuværende Ejendomsskyldvurdering og den Form for Vurdering, her skal finde Sted. Jeg er ikke i Stand til at finde ud af, hvordan man tænker sig at finde den rene Jordværdi. Har man andet at finde den efter end et Skøn, hvorefter man siger: Saa og saa megen Værdi har den Jord? Man kan ikke som ved Hartkornet lægge Boniteringen til Grund. Thi tager man f. Eks. den daarligste Jord ovre ved Esbjerg og den bedste Jord et andet Sted, er der jo et absolut skærende Kontrastforhold imellem dem. Det hele beror jo paa Pladsen, hvor Jorden ligger. Det bliver et rent og skært menneskeligt Skøn. Selv om nu det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og hans Meningsfæller tro, at de ere i Stand til at skønne rigtigt, bliver dog sikkert mangt et af deres Skøn som alle andre Skøn, naar det kommer til Stykket. Derfor kan jeg ikke se, at det har saa stor reel Værdi med dette Skøn, men hvad jeg kan se, det er, at forsøger man at føre et saadant Ændringsforslag ind i Lovforslaget, kommer man sikkert ikke til at støtte den ærede